

DIA DE LES PERSONES SENSE LLAR

UN HABITATGE DIGNE ÉS UN DRET, NO UN REGAL

**Guillem Ferrer
Monjo**

Delegat de Caritas
Diocesana de Menorca

«**S**om persones, tenim drets. Ningú sense llar!». Aquest és el lema de la vint-i-cinquena campanya de Caritas per a reclamar i exigir socialment que ningú dormi al ras o en habitatges indignes. 25 anys mobilitant a la societat, a través de la nostra veu profètica i la posada en marxa de diferents projectes que atenen a les persones més vulnerables.

Cada ésser humà és irrepètible, i per als creients un fill o filla de Déu, i té dret a viure amb dignitat, i a accedir als drets humans que les diferents legislacions reflecteixen en les seves normes. Cada dia, drets humans com ara l'accés a la salut o a l'habitatge són vulnerats o no són accessibles per a les persones que no tenen lloc on viure o viuen una situació d'exclusió i marginació social. Els motius poden ser diversos (econòmics, familiars, socials, laborals, culturals i ètnics, religiosos...), però viure al carrer o haver-se quedat en una situació de desprotecció social i sense habitatge és motiu suficient perquè tots hi posem de la nostra mà per ajudar a eradicar aquesta xacra injusta.

Exposar les dificultats amb què es tro-

ben cada dia aquestes persones, denunciar les vulneracions de drets que pateixen, i recordar que els Drets Humans suposen una responsabilitat compartida de tota la ciutadania, són els elements claus d'aquesta campanya. Els drets no són un regal que ens fa la societat o l'Administració, una ONG o la pròpia Església. Els drets són inherents a l'existència humana. Una vivenda digna no és un privilegi, sinó una necessitat vital arreu del món.

Ens trobam en un context social francament difícil: molts joves no troben habitatge de lloguer assequible

econòmicament; molts obrers de temporada, fins i tot amb contracte laboral o un sou més que suficient per viure, són incapaços de trobar vivenda (o una habitació) perquè la majoria de lloguers a Menorca s'han destinat en aquests darrers anys a lloguer d'estiuejants; i trobar una vivenda de lloguer per a tot l'any, a un preu assequible, és una tasca quasi impossible.

Malgrat tot, encara hi ha que es troba en situacions de més exclusió. A Caritas disposam de 3 pisos socials (2 a Maó i 1 a Ciutadella), amb un total de 24 places que, en el que va de 2017, s'ha

allotjat a 25 persones, dos dels quals són infants. El perfil majoritari són homes (76%), de més de 45 anys (44%), i de nacionalitat espanyola (56%). A la nostra illa, i per la nostra idiosincràsia, no hi ha gent dormint al carrer, però sí persones

que habiten vivendes inadequades o insegures. El projecte de Càritas d'Acompanyament en Drets ha atès, al llarg d'aquest any, a 153 persones en demandes sobre vivenda, salut i higiene, alimentació i àmbit jurídic.

Oferir un espai de calentor i un cafè mentre escoltam, obrir un espai d'higiene personal i de servei de bugaderia són tasques que des de Càritas intentam dignificar la situació d'aquestes persones, germans nostres, que necessiten acollida i acompanyament. No ho resollem tot. No ho arreglam tot. Però oferim el que tenim per a fer digna la vida d'aquells que ho necessiten.

Queda molt per fer! Demanam a les administracions que continuïn treballant per reformes estructurals on el dret humà a un habitatge digne i adequat sigui un objectiu polític i no una quimera ideològica; demanam a la ciutadania en general que conegui, animi i ajudi a les entitats socials que promovem els drets humans de les persones sense llar o que viuen en vivendes indignes; i als mitjans de comunicació i a tots els agents socials els convidam que ajudin a eliminar les barreres de les persones més empobrides, evitant que siguin estigmatitzades per la seva situació.

Al nostre país 4 de cada 10 persones viuen en llars sense capacitat per fer front a despeses imprevistes. Les entitats socials estimam que són 40.000 les persones en situació de sense llar a Espanya. Mentrestant, hi ha més de 3,5 milions de vivendes buides al nostre país. Són dades. I com a tal són fredes. Posem-hi rostre a les dades i la magnitud de l'exclusió ens ajudarà a cercar, entre tots, fórmules adequades perquè la vivenda sigui un dret humà assequible, no un regal.

**Una vivenda digna
no és un privilegi,
sinó una necessitat
vital arreu del món**